

ತ.ರಾಸು., ಟಿ.ಪಿ. ಕೈಲಾಸಂ ಮೊದಲಾದವರ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ನೂರಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಕ್ಕೀಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳ ಮಾಲೀಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. ಉದ್ದುಕೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ 75ನೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನದ ಸರಾಂಧ್ಯಕ್ಕಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಸಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಪತ್ರಿಕಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಹಿಂಗೆ ಹಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೋಬ್ಬರು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯ ತವೀಂದ ತಾನೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಲೇಖಕನೇ ಆಗಲಿ, ತನ್ನ ಯಾಗದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆಸಿಕೊಲ್ಲಿಲಾರ. ಅವನನ್ನು ಅವನ ಕಾಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅವನ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವಾದದ್ದೇಮ ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕು, ಎಂಬ ವಿಚಾರದಿಂದ ಅವರ ‘ವಿಲಿಯಂ ಶೇಕ್‌ಪಿಯರ್’ ಕೃತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾತ್ತ್ವಿಕವಾಗಿ ಅವರ ವಿಮರ್ಶೆ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ‘ಸಾಮಾನರೀಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ’ ಮಾಲೀಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದ ಸಂಪುಟ ‘ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ’ ಅವರ ಈ ನಿಲುವಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ನಿರಂತರವಾದ ಸಮಕಾಲೀನ ಓದಿಗೂ ಆ ಕೃತಿ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣ. ವಿಮರ್ಶಕನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅಂತಿ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಸಕ್ತಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಬಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಂಜಸ ತಿಳಿವಳಿಕ ಹೊಂದುವುದು ಸುಲಭದ ವಿಚಾರವಲ್ಲ.

ಲಕ್ಷ್ಯಶರ ಸ್ವಾಮಿರಾವ್ ಶೇಗಿರಿರಾವ್ ಅವರು ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜೊತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಪ್ರಗತಿಶೀಲರನ್ನು ಅರಿತವರು. ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರ್ಚವಲ್ಲಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದವರು. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾವುದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರ್ಚವೀಯ ತಾತ್ತ್ವಿಕತೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ತತ್ತ್ವಕೊಂಡವರಲ್ಲ. ನವೋದಯದ